

ת"פ 30161/01/17 - מדינת ישראל נגד קונסטנטין מילצר

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 30161-01-17 מדינת ישראל נ' מילצר

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

קונסטנטין מילצר

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של גניבה ממעביד (ריבוי עבירות), לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בין החודשים 03-06/2015 גנב הנאשם 440 ליטר סולר ממעבידו, כך שבכל פעם שהגיע לתדלק את רכב העבודה היה ממלא סולר במיכל ריק אותו הסתיר בתיק גב ומוציאו ממקום עבודתו.

להשלמת התמונה יצוין כי הצדדים הסכימו בפתח ישיבת הטיעונים לעונש כי שווי הסולר שנגנב הוא לכל הפחות 2500 ₪.

תסקיר שירות המבחן

2. לבקשת ב"כ הנאשם הפניתי את ענייני לשירות המבחן. מהתסקיר עלה כי הנאשם כבן 47, גרוש, מנהל זוגיות מזה מספר שנים ומשנת 2016 עובד כמלגזן במפעל. שירות המבחן התרשם מאדם אשר גדל במערכת משפחתית מורכבת שאילצה אותו להתמודד עם קשיים מגוונים בכוחות עצמו. עם זאת הוא הצליח לנהל חיים נורמטיביים הכוללים זוגיות ויציבות תעסוקתית.

3. הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו וציין שכיום הוא חש בושה וחרטה על מעשיו. הנאשם ביקש להשתלב

בהליך טיפולי בשירות המבחן ושירות המבחן סבר כי שילובו בטיפול עשוי להפחית את הסיכון להישנות עבירה דומה בעתיד והמליץ אפוא להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, קנס ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם וציין כי מדובר במעשים שחזרו ונשנו מספר רב של פעמים, תוך שהנאשם הצטייד בכלים לצורך ביצוען. נטען כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם קניינו של הפרט וכן נפגע מרקם יחסי האמון בין העובד למעביד. ביחס למתחם העונש ההולם טענה המאשימה כי הוא נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר. ביחס לעונש הראוי לנאשם הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי וביקש להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם חרף המלצת שירות המבחן.

5. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות וטען כי הן אינן ממוקמות ברף גבוה של חומרה. צוין כי הנאשם עבד כחמש שנים במקום העבודה טרם ביצע את העבירות והנזק שגרם בסופו של יום אינו רב (2500 ₪). לפיכך נטען כי מתחם העונש ההולם אמור להתחיל ממאסר מותנה. ביחס לעונש הראוי לנאשם ציין ב"כ הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה; את החרטה שהביע; את עברו הפלילי הישן (שתי עבירות משנת 2005-2006); ואת המלצתו החיובית של שירות המבחן. בעניין זה הפנה הסנגור לדו"ח ועדת דורנר וטען כי זהו המקרה להימנע ממאסר ולהעדיף את האפיק השיקומי שיטיב עם הנאשם והחברה. לפיכך ביקש הסנגור לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן וציין כי הנאשם מבקש אף לפצות את המעביד בגובה הנזק שגרם.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו וביקש לאפשר לו להשתלב בטיפול בשירות המבחן על מנת לתקן את דרכיו.

דין והכרעה

7. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. הצדדים טענו שניהם למתחם עונש אחד ואכן כתב האישום מתאר אירוע אחד, אשר אינו מופרד בזמנים או בנסיבות. לפיכך, ולאור מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) יש לקבוע מתחם עונש אחד. עם זאת אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר במספר עבירות. ראו: "[העבירות - י.ט.] התבצעו באופן שחזר על עצמו, בסמיכות זמנים ובנסיבות דומות ... אין בכך כדי לגרוע מן החומרה שיש לייחס לדברים. ה"אירוע" כולל שלושה מעשים חמורים..." (ע"פ 4197/14 מדינת ישראל נ' פלוני (12.4.15)); כן ראו את נסיבות רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015); ע"פ 5668/13 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.16)).

8. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** הערכים המוגנים שנפגעו ברורים וכוללים פגיעה בקניינו של המעביד וכן באמון שנתן בנאשם - עובדו. עבירות מסוג זה נושאות פן של כיעור, בשל כך שהמעביד מפקיד בידי עובדו גישה חופשית לרכושו לעיתים ללא פיקוח ממשי. מעילה באמון זה גורמת לפגיעה קשה במערכת היחסים שבין המעביד לעובדיו.
9. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות:** מהנסיבות המתוארות בכתב האישום ניתן ללמוד על יסוד של תכנון. העבירות בוצעו גם מספר רב של פעמים על פני שלושה חודשים. עם זאת, מדובר בסחורה בשווי נמוך יחסית (2,500 ש"ח).
10. **מדיניות הענישה:** סקירת מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים לזה בו הורשע הנאשם, מצביעה על טווח ענישה הנע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל. ראו למשל:
- רע"פ 3153/10 **שבתשילי נ' מדינת ישראל** (7.4.10) בו אושר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, ביחס לנאשם שגנב ממעבידו תכשיטי זהב בשווי של כ- 2000 דולר.
- ת"פ 6716-08-14 **מדינת ישראל נ' ברוך** (18.1.16), בו הוטל על נאשם צו של"צ לאחר שהורשע בגניבה של מוצרים בשווי ₪ 3242 ממעבידו בזמן שעבד כנהג קו חלוקה של מוצרים אלו.
- ת"פ 35779-02-14 **מדינת ישראל נ' הרשקוביץ** (17.11.14), בו הוטל על נאשם צו של"צ וצו מבחן לאחר שגנב ממעבידו ארבעה סלילי נחושת בשווי 10,000 ₪.
- ת"פ 4965-02-12 **מדינת ישראל נ' שושן** (6.2.2013), בו הוטלו על הנאשם 6 מאסר חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שהורשע בגניבה של מוצרים ממעבידו (בשווי 20,000 ₪) במסגרת עבודתו כמחסנאי.
- ת"פ 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דויטששילי**, (3.9.2013), בו הוטלו על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גניבה של ארגזי בשר בשווי 12,000 ₪ במסגרת עבודתו כמחסנאי בקיבוץ.
- ת"פ 15014-03-13 **מדינת ישראל נ' נחמני** (7.10.2014), בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בגניבה של כ- 7000 ₪ ממעבידו בזמן שעבד בתחנת דלק. בית המשפט היה נכון לשקול המרת המאסר בעבודות שירות אך הנאשם לא התייצב בפני הממונה.
11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם, הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה; את נסיבותיו האישיות כפי שעמד עליהן הסנגור ואת עברו הפלילי הכולל שתי עבירות כשהאחרונה היא משנת 2006.

13. הבאתי עוד בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות (כשנתיים וחצי) ואת העובדה שכתב האישום הוגש שנה וחצי לאחר ביצועו וכי לא ניתן הסבר מספק לפרק זמן זה. בעניין זה אין לראות כל אשמה בהתנהגות הנאשם, לא בחקירתו במשטרה ואף לא במהלך ניהול ההליך בבית המשפט.

14. נתון נוסף שראיתי להביא בחשבון עניינו בהסכמת המעביד לשחרר לטובת הנאשם את מלוא הכספים הצבורים לטובתו, כולל דמי התגמולים ששולמו בגין רכיב פיצויים (ראו ענ/2). לדעתי, יש לראות בהתנהגות זו של המעביד כביטוי למחילה מצדו. כידוע, עבירה של גניבה ממעביד עשויה בנסיבות מסוימות להוות עילה לשלילת פיצויי פיטורין (סעיפים 16,17 לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963). כאשר ראה המעביד שלא להחמיר עם הנאשם ולא לעמוד על זכותו זו, יש לפרש את התנהגותו כמחילה על הרע והכרה גם בצדדים טובים יותר של הנאשם.

15. שיקול משמעותי ראיתי בהמלצת שירות המבחן אשר סבור שהנאשם עשוי להיתרם משילובו בטיפול. אכן תיקון 113 לחוק העונשין שם במרכז את עקרון ההלימה הכולל מרכיבים גמוליים, אך "עלינו לזכור כי המאסר אינו אלא אמצעי, ולא תכלית - אמצעי לגמול, להרתעה ולשיקום העבריין... המטרה היא להצביע על כיווני חשיבה נוספים מעבר לבניית מתקני מאסר ומעצר נוספים, וכאמור הממשלה למעשה כבר בחרה לילך בדרך זו כאשר אימצה את דו"ח ועדת דורנר; מסקנתה העיקרית של ועדה זו היתה כי "יש לפעול לצמצום השימוש במאסרים במקרים בהם המאסר אינו הכרחי להגבלת יכולת של עבריינים שהמסוכנות שלהם לחברה גבוהה, והרחבת השימוש בעונשים זולים יותר ויעילים יותר העומדים בעקרון ההלימה, ובכך להביא להקצאה יעילה ונכונה יותר של המשאבים המופנים לטובת הנושא" (שם, בעמ' ד'), ואין לי אלא להצטרף לאמור, גם בצו השכל הישר" (בג"צ 1892/14 **האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח'** (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה רובינשטיין).

16. סיכומי של דבר, וחרף חומרת המעשים, באתי לכלל מסקנה כי לא יהא זה ראוי במקרה זה להטיל על הנאשם עונש מאסר ולו בעבודות שירות. הנאשם אינו צעיר. העבירה בוצעה לפני תקופה לא קצרה. לנאשם סיכויי שיקום לא מבוטלים כפי שהתרשם גם שירות המבחן. כידוע, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקומו של נאשם. במקרה זה, חרף סיכויי השיקום, אינני סבור שראוי לחרוג ממתחם הענישה ואולם נתון זה אמור להילקח בחשבון לצורך קביעת העונש בגדרי המתחם. סיכויי השיקום מובלים במקרה זה לעבר מסקנה שראוי להעדיף את הפן השיקומי כהמלצת שירות המבחן ולהימנע מעונש מאסר. עם זאת, ראיתי להוסיף להמלצת שירות המבחן גם צו של"צ קצר כענישה מוחשית בעלת היבטים חינוכיים שיקומיים.

17. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים. הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ב. אני מחייב את הנאשם בצו של"צ בן 100 שעות. שירות המבחן יגיש תכנית של"צ לאישורי בתוך 30 יום. הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של הצו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים, את העבירה בה הורשע.

ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את חברת אוברסייז קומרס בע"מ (המעביד) בסך של 3000 ₪. הפיצוי ישולם במזכירות בית המשפט עד יום 1.2.17. המאשימה תמציא בתוך 14 יום למזכירות את פרטי חשבון הבנק של החברה ותביא לידיעתה את תוכן גזר הדין.

המזכירות תמציא את גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג טבת תשע"ח, 10 ינואר 2018, במעמד הצדדים.